

[Uhrskov.]

her er ministeren, om jeg så må sige, snedig nok til kun at nævne, at den kommunale hjemmehjælpsordning er en opgave, der påhviler kommunerne. Ministeren undlader at oplyse, om kommunerne lever op til denne forpligtelse, om det rent faktisk er sådan, at hjemmehjælpsordningen overalt fungerer tilfredsstillende — om der altså er en reel begrundelse for bortfald af alderstillægget, eller om det er en ren formalitet. Derom ved man imidlertid det ikke er sådan, at kommunerne overalt lever op til forpligtelsen om hjemmehjælp. Det kan enten være af økonomiske grunde, eller fordi man simpelt hen ikke kan skaffe eller har kunnet eller villet betale det fornødne antal kvalificerede hjemmehjælpere. Det vil sige, at i praksis vil en lang række ældre medborgere blive stillet ringere end nu. Jeg tror, man i udvalget må forsøge at få oplyst, i hvor vid udstrækning den kommunale hjemmehjælpsordning fungerer, og hvor mange steder den ikke fungerer.

Når man i 1947 lavede dette tillæg, var det med en bestemt begrundelse. Senere hen er den begrundelse naturligt gledet noget i baggrunden. Nu opfattes det som et af de områder, der dækkes af de forskellige muligheder for tillæg til pensionsordningerne. Men når man i dag graver den formelle begrundelse op og anfører, at den ikke mere holder, er dette ikke ganske relevant.

Et yderligere problem i den sag er, at hjemmehjælpsordningerne delvis finansieres af kommunerne, mens disse alderstillæg er en statsopgave. Hvis vi derfor skal have denne hjemmehjælpsordning til at fungere som erstatning for alderstillægget, vil der i realiteten finde en overvæltning sted af opgaver fra staten til kommunerne. Samtidig må man huske, at de særlige behov, der kan være tale om for ældre, og som blev nævnt dengang, var pleje og bistand af andre. Men der er jo en lang række andre områder, hvor de medborgere, der er blevet ældst, har særlige behov. Det kan være transport, det kan være en lang række andre til-

fælde, hvor en meget mager folkepension nok kan trænge til at blive suppleret ved et alderstillæg.

Vi anser i socialistisk folkeparti det bortfald af alderstillægget for at være et ganske overflødig spark til de ældste medborgere, og vi vil fra SFs side ikke på nogen måde medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Kjær Rasmussen: VS har før gjort gældende, at vi finder nogle af regeringens spareforanstaltninger yderst uheldige, fordi de vil komme til at ramme forkert i mange tilfælde. Vi har sådanne to forslag på dagsordenen her i dag. Det ene drejer sig om bortfald af 80 års tillægget, det andet om ændrede tilskudsregler for dagplejehjeminstitutioner.

Med hensyn til forslaget om 80 års tillæggets bortfald er der at sige, at denne foranstaltning vil betyde, at endnu flere gamle vil få mulighederne for at forblive i eget hjem forringet. Ganske vist er det rigtigt, som ministeren påpeger, at kommunerne nu er forpligtede til at have en hjemmehjælpsordning, men det par timer, en hjemmehjælper opholder sig hos de gamle pensionister, er ofte ikke tilstrækkeligt til, at alle fornødne opgaver kan klares.

Det gældende 80 års tillæg har været et beskedent bidrag til at klare udgifterne til lidt ekstra hjælp, men nu skal det altså bortfalde for fremtidige 80-årige. Hvad sker der så? Jo, så sker der det, at de gamle får dårligere muligheder for at forblive i eget hjem, som jeg sagde før. Og hvad må de så? Så må de jo søge optagelse på et plejehjem, men med den plejehjemssituation, vi har, er det ikke særlig svært at forestille sig de vanskeligheder, der opstår, med lang ventetid, med angst og usikkerhed.

Vi er desværre ikke sikre på, at ministeren vil kompensere for dette forslag i form af tilladelse til opførelse af flere offentlige plejehjemsinstitutioner. Derfor lukkes der igen op for øget tilgang af private plejehjem. VS finder en sådan udvikling meget uheldig. Det at være gammel og måske hjæl-